

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára 8 K
 Egész évre 8 K
 Fél évre 4 K
 Negyed évre 2 K
 Egyes szám ára 20 fillér.

Felolvasó szerkesztő: **OSZESZLY M. VICTOR.**
Laptulajdonos és kiadó: **BALKÁNYI ERNŐ.**
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratokat nem adunk vissza.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: B a K á n y i
 Ernő könyvkereskedésben Alsólendván.
 A nyitlér sora egy korona.

Panaszos hangok.

Az aszfaltozási munkálatokat immár befejezték. Vannak, akik örülnek az aszfalt-nak és viszont vannak, akik nem tartottak lépést a korrall és ezáltal mélyeségek megvetéssel nyilatkoznak erről a legujabb vívmányról. Utóbbiak közé tartozik például az a Szentjános-utcai ember is, aki figyelemre méltó figyeltelenséggel a következő nem kevésbé figyeltelenségre méltó kijelentést tette előttem:

— A város nagyon rosszul cselekedett, amikor egész végig kiaszfaltoztatta a Szentjános-utcat. Ahol én lakom, az utca végén, még több szegény embernek van egy kis házikója, kik mind érdekelve vannak a dologban. Házikóink (mert ennek lehet nevezni) tele van adóssággal, az adót is nehezen tudjuk lefizetni, de ez mind mellesnek lenne, ha a házhoz tartozó kert, lucernás vagy holt-föld nem a gyalogjáró mellett fekszne. De ez ott fekszik közvetlenül, ez szerint tehát a kert előtti részt is megaszfaltozták, ami rengeteg pénzünkbe kerül. Így aztán mi, külvárosiak, kik nagyon könnyen nélkülözhetjük az aszfaltot, sokkal jobban meg vagyunk terhelve azoknál, kik a belvárosban laknak s nálunk módosabbak. Mert ők csak a házuk élék, mi azonban a kertünk élék is kaptunk aszfaltot. Legjobb lett volna, ha csak egy részt aszfaltozzák be a Szentjános-utcának s inkább nagyobb súlyt fektetnek a belvárosra...

Az én emberem, aki a földnek csak egyszerű gyermeke, — amit látható, nem egyedül a maga érdekében beszél. Őrajta kívül még sokan vannak elégedetlenek. És habár nem is értek teljesen egyet a véleményükkel, mégis találók szavukban egy kis igazságot. Nekik is az faj, ami nekem, hogy a város amíg okszerínek találta az ő utcájuk rendezését, addig más — forgalmasabb és rendezetlenebb — utcáról megfeledezett. Ott van pl. a Baross-utca, ahol a posta van. Itt naponkint rengeteg ember fordul meg, valóságos piramisként terpeszkedik ott a piszkó, sáros idő alkalmával pedig életveszedelem nélkül meg sem közhethető, — és mégis meghagyták a régi szegénytelen állapotában. Miért? Ezt hiába kérdezzük, világos feleletet ugyan kapunk.

Ne csodálkozzék tehát senki, ha még a XX-ik században is vannak olyanok, kik nem tudnak megörülni valaminek. Vajjon miért örülnének, mikor azt látják, hogy a város a szép mellett a hasznosról elfeledkezik. Mert határozatlan szép dolog volt végiaszfaltozni a Szentjános-utcat, de a Baross-utca kiaszfaltozása mégis sokkal hasznosabb lett volna!

Ez azonban már kései felszólalás.

Még egyet.

Hogyan, hogyansem történt, de elég az hozzá, hogy a főtútcában levő Király-féle házat valósággal eltemették az aszfaltozással. Egyik részén a háznak a gyalogjárót

peldául nem kevesebb, mint félméterrel emelték, érzékeny kárára a ház tulajdonosának, nagy csufságára a különben szép épületnek is, meg az utcának is. A földszinti lakások a járda tetemes emelése miatt most sötétéség tekintetében a földalatti cellákkal vetélkednek, míg a ház előtti bástya minduntalan bedőléssel fenyegetőzik a nagy teher miatt. A kapu előtt félméterrel nagyobbat kell ugrania annak, aki a házba be akar menni, mert annyival magasabb az aszfalt a föld színénél. Ugyanígy van a Király-féle ház mellett utcatörőlatnál, ahol a kocsi a nagy föltés miatt csak nehezen közlekedhetnek. Hogy így marad-e, kijavítják-e, az kérdés, de annyi bizonyos, hogy bárhogyan is próbálják javítani: minden utcarendezőt talantum megörök ezen a ponton.

Aki kételkedik ebben, az tekintse meg egyszer. De ugyanakkor el ne felejtje megézni a ház előtti vaskerítés pulkaszto állapotát. A vaskerítés a járda emelése miatt mintha bekezdett volna földre, a legerősebb mikroszkóppal is alig fedezhető fel, annyira betemeték. A ház előtt pedig mintegy két méter mélységreire az aszfalt színtől, közvetlen a gyalogut mellett, virágoskert van. Mármost, ahogy eltemették a kerítést, misem ment meg engem vagy bárkit attól a veszélytől, hogy a legújában állapotban egy véletlen szerencsétlenség által bele bukjak a mélységbe s esetleg bordáimat ne törjem. Hogy ezért kit vonatnék fele-

Az alsólendvai mumia.*)

Írta: Németh Elekné Andaházy Iréne.

Alsólendván járni és a híres Hadik-mumiaát meg nem nézni, annyi: mint Rómában lenni s a pápát nem látni! Ilyen eshetőségnek az elképzelése a turista előtt némi abszurdum! S minthogy mi is mondhatjuk magunkról, hogy legalább amatőr-touristák vagyunk, s barangolásaink közben egy szép augusztusi napon Dézsla csinos emporiumába, a szép fekvésű Alsólendva városába is eljutottunk: természetesen első kötélességünknek tartottuk, hogy — többek között — a városnak egyik legérdekesebb nevezettségét, a körülbelül 300 éves híres mumia-lovagot megtekintsük.

Réggel 8 óra tájban megérkezve, dr. Chilkó Sándor ügyvéd úr szíves vendéglátó házána már reánk várakozó pompás reggeli után, s a plébánián részünkre készségeken átgedett kulesokál felügyelkező: rögtön utra is keltünk az elég magasan fekvő kápolna felé.

Bár a nap hevesen és pazarul szórta ragyogó sugarait: a lankás szőlőterhek között félénk vezetett út, a felette csaknem összehajló fálknak lombosára alatt, kukat-füflő illatos gyepszőnyegével: a legkellemesebb szék egyikenek bizonyult. Lassu menésben mintegy 9/10 óra alatt felértünk a hegy tetéjén lévő régi temetőbe, mely virágos sírhelyével, gyönyörű kilátást nyújtó lókvésével és megható csendjével méltó helye az örök pihénségnek. Egy csepp sem nyugtalanító gondolat:

a földnek ezen a szép pontján zavartalan békében tovább álmodhatni az életnek megszokadt álmait...

A temetőből elragadó kilátás nyílik az alatt elterülő rónára és a két folyótól szeldelt nagy kiterjedésű, erdő-övezett rütségre, hol épen serényen megy a szénagyűjtés idillikus munkája és sürű boglyáka gyűlik az illatos fű. Közvetlen alattunk, a szőlőhegy oldalához simuló városka, a takaros házak tömegéből egy nagyobb dombon méltóságosként kiemelkedő s teljes épségben levő várral; csakugyan fésűli látvány, s minden tekintetben megérdemli azt a kis faradást, melybe ez a séta kerül: de igazolja is a lendaiaiaknak városkájuk iránt méltó s joggal táplált büszkeségét.

Végre is azonban kiiradtunk az előttünk feltároló tájkép szépségeinek a szemlélésében és eszünkbe jutott idezarandóklásunk tulajdonképeni célja: a híres Hadik-mumia.

Mondhatnánk kíváncsiság győrtől megláthatni olyan embernek a megmaradt porhüvelyét, aki 300 eszendővel ezelőtt élt, gondolkozott és érezett, csak úgy mint mi most. Leke elszállt ugyan messze világáronduforájára, de a test itt maradt hirdetni talánszeri megmaradásának csodáját...

Ahátos szívvel, de telve türelmetlen kíváncsisággal léptük át tehát a kápolna szent küszöbét, melyen belül hűvös, nyirkos levegő, bizonytalan félhomály és az a bizonyos tömjénnel vegyes doh-szag fogadott bennünket, mely olyan éltelen eszünkbe juttatja a — mulandóságot.

Az időközben hozánk csatlakozott templomszolgája egy kis baksis reményében mindjárt ama khorás alatti kis fülkéhez vezetett bennünket, a

melynek csak könnyedén betámasztott léca-ajtaja mögött lakozik a titokzatos halott. Egész áhítattal és idegbeszeregető várakozással, — de valjukk csak be: némi csendes borongással is járultunk a rejtélyes fülké elé, melynek homályában a külső verőfénytől elvakítva egyelőre mitsem láttunk. Csak erőltetett nézés után láttunk meg végre a benne félg felátaszott izletlen fakoporsót, a melynek egyszerűsége, közönségessége — mi tagadás — kisse lehitte féltésigőrt érdeklődésünket.

Már-már azt hittük, eszálóni fogunk várakozásainkban s ebben a sűrű homályban sokkal többet látni úgysem fogunk, midőn a templomór egyszerre csak kapja magát s minden tektória vagy nagyobb megerőltetés nélkül csak kivész a koporsóból valami írás babához vagy madár-vázhoz hasonló alakot és odaállítja élnék a világos pikétra...

A meglepetésnek és rosszállásnak egy hangosan tiltakozó felkiáltása honoralát részünkről a kegyeletlenségnek ezt a nyilvánvaló brutálitását. A templomnak érdemes öre azonban megnyugtató óhajtván bennünket, egyszerűen kijelentette, hogy némi borralavórt bárki kedvéért ezt mindenkor szívesen megszokta tenni. Sőt van eset rá, hogy jökévedében a gyerekek és látogatók mulatására meg is táncoltatja az „öregt”.

Egyelőre megfelledeztünk azonban méltatlankodó félhaborodásunkról s egész mohó érdeklődéssel és nagy figyelemmel merültünk a nevezetes és különös látványnak a szemlélésébe. Életemben még sohasem láttam mumiaát, sem egyéb természetes vagy mesterséges úton konser-vált emberi tetemet. Énelfogyó összehasonlítást

*) „M. P.” laptársunk utolsófótti számból vezessék át e bennünket közölről érntő közleményt. Szerk.

lösségre, azt nem tudom, de sejtsem, hogy akik közvetlen okai lennének e szerencsétlenségnek: azokat hátra okozom.

Mult héten itt járt egy ismerősöm, aki szakértő az ilyen dolgokban s az tette azt a megjegyzést, hogy ezen az állapon kétfeleképen is lehetett volna segíteni: először akként, hogy a gyógyszerártól a Faragó-üzletig terjedő gyalogútrót az ut folytatásával egyvonalban, esetleg ügyes beosztással kissé alacsonyabban, tehát nem szemmel látható emeléssel kellett volna építeni; másodsor úgy, hogy a Király-ház jobbfelől részben egy lépcsőt kellett volna lerakni, ami, az mellett, hogy nem veszedelmes dolog, nem is bántja a szemet.

Csodálom, hogy mindezer nem volt figyelemmel az aszfaltozásnál. Mert ha például valahol a külső városrészen fordul elő hasonló szépségűhá (mint ahogy elő is fordul), az nem olyan szembevető s könnyen megbocsátható, de hogy a város legszebb részét, a főutcát ékellenként el emyire, az már igazán gondolkodoba ejt.

Mint mondtam, azzal az egyetlen aszfalt-emeléssel nemcsak az épület, hanem az egész utca szépségének ártottak. Ez pedig helyre kell pótolni akárholgyan. Az utca érdekében is, meg a ház tulajdonosa érdekében is, kinek ellenkező esetben tetemes anyagi és erkölcsi károk okoznak. A Király-féle ház azelőtt egyike volt legszebb házáinknak és most: — egy eltemetett kriptá, ahova a napsgár is csak nyakatekert utakon hatolhat el...

Elítelt horvát tüntetők.

— Saját tudósítónk jelentése. —

Egy csáktornyai tudósítás nyomán mi is hosszabban megemlékeztünk arról az országrszóló skandalumról, amit egy csomó varasdi horvát rendezett a csáktornyai állomásom. A varasdi képviselő kíséretében egy horvátjait emberekől álló tömeg az állomáson egyszerűen tüntetni kezdett a magyarság ellen, sőt inzultáltak is ott tartózkodó vereinket s hogy komolyabb összeütközésre nem került a sor, az a gyorsan előhívt

csendőrkörök és az állomási személyzet érdeme, akik erélyes közbe lépésekkel féket vetettek a fanatizált tömeg dühenék.

A tüntetés végső akkordjait, mint tudósítónk jelenti, a mult heten hangzottak el a csáktornyai szolgabírószék előtt. A vádlottak padján tízen nyúlak ültek, többnyire intelligens és ur polgárok Varasdi várososának. Ezek: Milcsetics Iván 53 éves varasdi gymnasiumi tanár, Koch Dragutin 29 éves varasdi gymnasiumi tanár, Vangel József 42 éves varasdi ügyész, Magdics Antal 16 éves tanuló, Magdics Mária 27 éves biskupiet tanítónő, Milcsetics István 18 éves varasdi gyógyszerész-gyagymórok, Pongrácsics Vladoy 24 éves varasdi jogszorgató, Andruski Vlaszlav varasdi joghallgató, Koch Dragutiné 28 éves varasdi lakos, Goger Hubert varasdi cipész, Haluzsán Ferenc 18 éves varasdi tanítójelölt, Haluzsán Miksa 20 éves varasdi lakos, Haluzsán Mária 21 éves varasdi lakos, Haluzsán Kóza 27 éves varasdi lakos, Kenyfel István 16 éves varasdi lakos, Piszkács Ferenc 14 éves varasdi gyógyszerész, özv. Prelog Ignácné szül. Skorjanecz Agnes varasdi magázónő, — és ifj. Vanyek József 16 éves varasdi tanuló.

A vádlottak nyilvános helyen, botrányos lármá és zajjal okozott esendhőborítás által ékvetett. Zalavármegye törvényhatóság bizottságának 17603.130. jk. 1886. sz. szabályrendeletének ütközés kihágásban a főszolgabíró vétkesen monodta ki s ezért a szabályrendelt 1. pontja alapján Milcsetics Iván és Koch Dragutin vádlottakat fejenként 100 kor. pénzbüntetésre; Magdics Antal, Magdics Mária, Milcsetics István, Pongrácsics Vladoy, Andruski Vlaszlav, Koch Dragutiné, Goger Hubert, Haluzsán Ferenc, Haluzsán Miksa, Haluzsán Mária, Haluzsán Kóza, Vangel József, Kenyfel István, Piszkács Ferenc, özv. Prelog Ignácné és Vanyek József vádlottakat fejenként 70 kor. pénzbüntetésre íeltte, a mely büntetések behajtatlanság esetén 5—5, illetve 4—4 napi önkéntes sőtöltendő elzárásra lesznek átváltoztatandók.

Az ítélet a közhivatalban álló Milcsetics Iván, Koch Dragutin gymnasiumi tanárok és Magdics Mária tanítónő illetégek nevezettek felettes hatóságával, a horvát-országrszóli közköztatásügyi osztályfőnökséggel Zágráiban is közölte.

Az indokolás elmondja, hogy a tárgyalás során beszerzett bizonyítékokkal, és pedig az elővezetést teljesítő m. kir. csendőrk, a kihallgatott tanuoknak esküvel megerősített vallomásával, valamint vádlottak részbeni beismerésével beigazoltatik, hogy a vádlottok folyó évi július hó 7-én Csáktornyán, a vasúti állomás helyiségeiben és nyitott pályaudvarán, amidőn dr. Vrbanics Ferenc

országgyűlési képviselőt Varasdról Csáktornyára kísérték, — politikai tartalmu beszédre kifejezett tettségnyilvánítás és énkelt által, továbbá a magyar kormány tagjaira és a horvát bánra gunyszavak hangzatosítása: „abug Magyarország”, „abug Kossuth”, „abug Vekerle” kiáltások által botrányos lármát csaptak, mi által esdületet és esendhőborítást okoztak. — Vádlottak ezen esendhőborítások terhére a botrányos esendzavarásról szóló 17603.130. jk. 1886. sz. törvényhatóság szabályrendeletének ütközés kihágás tényálladékat állapítja meg, ebben tehát vétkesnek voltak kímendők. Vádlottak rovatlan előléte mint enyhítő, ellenben az, hogy az okozott botrányos lármá alkalmával vádlottak az általuk hangzatosított kifejezésekkel magyar területen a magyar nemzet érzékeit sértették s hogy ezt a tanuk ismételt felszólítására sem hagyták abba, konokul folytatták, sőt a esdület által meg a közörmögő lebonyolítását is hátráltatták, mint súlyosító körülmények tudtak be. Különösen súlyosító körülményként vértelt figyelembe, Milcsetics Iván és Koch Dragutin vádlottak terhére, hogy előkelő társadalmi állásuk, magasabb műveltségük és ezekből folyó erkölcsi befolyásuk dacára tetteszarsaik a botrány ékvetésében nemcsak hogy meg nem akadályozták, hanem ebben maguk is résztvettek.

Küzdés az előlételet ellen.

— Kérdés a közönséghöz. —

A legmerészebb fantáziájú nagyvirnyó tollára méltó témát rejtget az a levél, amelyet a napokban kaptunk a vidékről. A levél írása előrebeszálja egy leánynak a multját, aztán kérdést tesz a jövőre iránt.

A leány az ugynevezett jobb családbeliek közül való. Az apja tisztességet hívatalt viselt; — az anyja azonban szarvakkal diszítette a férj hólakát, még pedig nem igen válogatva meg társait a diszítési munklatokhoz. A leány azonban a tisztesség utján növekedett fel. Szép, erőteljes, kívánatos és okos. Ez az utóbbi tulajdonsága is fő erőssége. Okos is akar maradni. Okos és becsületes.

Hallott valamit az anyjáról szálló hírekről; azt is hallotta, hogy neki is ez leszel a sorsa. Föltette magában, hogy küzdeni fog e sors ellen. Ne legyen igazuk azoknak, akik az anyja vérenek átömlésében, az anyja gonoszágának átörök-

sem tehettek azok és a lendvai Hadik-múmia között. A Britsch-Muzeumban járt egy ismerősömötől azonban hallottam és leírásokból olvastam, hogy a legutóbbi múmia a balzsamozás és tán az évezredek múlása következtében már alig mutat valami emberi formát. A tetőtől-talpig való göngyölés miatt csak az alak hossza és az arc elmosódott vonásai láthatók. Ellenben a Hadik természetesen uton konzerválódott múmiájának a látásánál egész biztos képet alakíthatunk magunknak a lovag egykori sugár alakjáról, szabályos, szép arokról, fiatal koráról és ami legesodáltozóbb: szép tekintetéről s szemeiről...

Az első tekintetre legszembevetőbb rajta a szenvedett testtartás, mely feltevés mind határozottabban támaszt nyer a további vizsgálat és szemléltetés nyomán. A balhálántéknál t. i. egy körülbelül 3 cm. hosszú, de a koponyacsontoktól is átjáró s kardvágástól eredő seb tártog, mely feltétlenül halálos volt. De míg balzsam teljesen sérgében van, hogy annyira, hogy még a kécs-szörke ír is kivéhető benne; addig a jobb szeméreg sötéten, őrösen tártog s a homloksepton látható becsorbullással aról tesz tanulságos, hogy a gyilkos erőszak egyuttal megfosztotta a lovagot egy szemé vizsgálatól is. A testi szenvedésnek kétségtelen kinyomatát bizonyítják az erősen összenyomott fogak és a különben szép szájt jobban szélegetének fájatlanságan felhúzódtó eltorzulása; de clarálja a szenvedést leginkább a jobb oldalra elfordított fejtartás, mely a szabályos vonásokat előlről nézve tisztán árbelben tünteti fel. A teljesen kopasz fejnek tükröletes koponya formációja domboru s magas hólakóval, piciny fulkagyóval, szabályos gömbölyűségével öröme s gyönyörűsége lehetne minden szobrásznak és

prenologusnak. Az egész test bőrének a tapintata és színe pedig olyan, mint a megfakult szürke glacié keztyű-bőr. Orcáinak a megérintésénél érezhető borotvált szakállának a lágy pelyhe. A karok megtapintásánál a bőr benyomul, mint az élő emberélen s a szívós izmok között tisztán megérezni a csontokat. A kissé hajlott gerinc és a roskadni látszó derék miatt az egész alak jóval kisebb, mint amilyen valóságban és a lovag ifjú déleget tartása mellett lehetett. De így is jó képzetermetű férfi magasságát ér el. A gyomor és hasnyereg felett a bér napján hangzik, mint az élő testben, kezre pedig korszébe van összehúzótt. Az egész alak kopott, rongyos feketé talár-féle köpeny alig-alig fedi be szegényesen, hiányosan.

Pedig valamikor, díszes lovagruhában, kócsagforgós kalpagal büszke fején, jó karddal az oldalán, tüzes paripáján ülve — hej! — beh vitte dalia lehetett s nem csoda bizony, hogy a „lindvai” vár Bánffy-nevű urának a szép leánya halálában beleszeretett a déleget ifjuba. Anyyira halálában, hogy midőn híret vette kedvesének egy másik veltélyárásával érte megvívott s a lovagra nézve halálos kimenetelű párbanján: menten leugrott a vár egy második emeleti ablakából és szörnyet halt. Míg is látható ennek az ablaknak a helye, mint egy megcsomorodott vár, a melytől esett le a földre a holt test. Az íres felkérke egy Mária-kép van illesztve, előtte pedig a hétének bizonyos napjain kétfoldalmi lámpa ég a szomorú eset örök emlékeztetője...

Ez a Hadik-lovag szerelmi történetjének a regényesebb alakja; a másik verző szerint nem párbanján, hanem bérlet gyilkosok ölték meg orozva a vitéz leventét...

A magam részéről ropantul örültem s hálálisan fogadtam, hogy egész közelből és oly kélyenemesen, sőt tapintás által is tudomás és ismeretet szerzechettem a híres lendvai múmiáról. De másrészt bánt és erősen nyugtalani annak az elgondolása, hogy az ilyen gyakra ismétlődő mutatógatások alkalmával mennyi vesztelnek, bajnak, eselhetőségnek s réa nézve könnyen végeztesse válhat intusutoknak van kitéve Lendvának, egész Zalamegyének ez az értékes és érdekes nevezetűség. A folytonos zaklatások, zavarás és könnyű hozzérlelőség, mellett végre is valami buta tréfának, rossz véletemnek vagy vandálizmus rohannak az áldozata lehetne s megsemmisíthetnek, elkallódhatnák vagy elveszhetné örökre az utókor számára.

Eszembe jutott, hogy mint tudomásom és érdekesség szempontból is becses emléke egy rég lelték kornak és közeléből mint Zalamegye egyik vitézi városának nagyhírű és nevezetűségű érdekessége s ritkasága, sehol sem lenne jobb helyen, mint a történelmi emlékek és hagyományok, a természeti ritkaságok és néprajzi kincsek megóvására létesített zalamegyeszi muzeumban, melyet viszont múltán megilletné ama szerencse, hogy a Hadik-múmiát a maga számára megszerzezhesse és vele leendő kincses-gyűjteményét gazdagítsa. Sehol sem volna jobban megbeszélhető a romlótól, elkallódástól, vandálizmustól jobban megóvva és megvédve, mint itt, ahol a szakészeti kezelésnek és gondozásnak, a kegyeltes megbeszélésnek az áldás és végre a csendes megpihenésnek az örök s eddig nélkülözött nyugalma is várna a sokat háborgatott, zaklatott Hadik-múmiára.

léseben hisznek, akik olyan könnyedén vetik oda, hogy: anyja leánya lesz ő is.

Van egy rokona, aki figyelemmel kíséri ezt a küzdelmet. Az írta hozzáik a levelet. Azt írja, hogy a lány kiköpözte magát; hivatali, állást keres. Mikor beközpogtat, látnia kell, hogy az állást osztogató ur zavarba jő. Végére is — nem kapja meg a kért állást. Meg is sugják neki, hogy miért nem. Az anyja miatt. Olyan család leánya, amelyik család csaknem nyílt ház, — nem kaphat állást. Köpögtat máshol. Ott adnának állást, — de annak ára van. Az ár éppen az, amit ő most nem akar megadni senkinek.

Kérő köpögtat a házhöz. A térfi idegenből jött, beleszeretett a szemrevétele és okos leányba. Barátai, mikor megtudják a szándékát, félre húzzák és megsgályálják, hogy a ből a ház ből nem vehet el leányt.

A leány ezt is megtudja. De ez már a szívébe vág. Hát se kenyér, se szivbaldogság! És elkezd telepölni. Előtte állnak a tények, melyek egyenesen bekegergetik annak, hogy az átröklelésben hívőknek igazuk legyen. De ő tagadja az átröklelést, be akarja bizonyítani, hogy az átröklelési teória ostobaság; be is tudná bizonyítani, hogy nincs benne egy csöpp gonoszság sem az anyja véreből, de hát az emberek nem engedik azt bebizonyítani.

A levél írja, aki látja ezt a küzdelmet, látja azt is, hogy a leány elbuknék, nem az átröklelés áldozata lenne, hanem az ostoba, a szivtelen embereké, akik őt földözik az anyja büncéért. — Kérdi, hogy mitévő legyen a leány érdekében, vagy mit tegyen a leány, hogy ezt a vézétet elkerülje?

Mi a kérdést tovább adjuk. Olyan ez, hogy egy redakció egymaga nem kompetens a megválasztására. Erre meg a nagyközönség a hivatott. Amennyiben a beérkező válaszok valamelyike teljesen megfelelő lesz és nem találkozik a levélróla celenkezésével, úgy azt esetleg közölni fogjuk.

HIREK.

— **Közeledik...** Egy szomorú nemzeti dátum közel közeledik az ország. A nemzeti közérzet által megszentelt akasztófal dátuma fele. A magyar Golgotha sötét napjának, október 6-ikának évfordulójától már csak 14 nap választ el benünket. Ha már nemzeti ünnepek legnagyobb részét a hiperlojális érzelmek teremtették és dominálják, ezt az egyet, a legnagyobbat, a leg-szomorúbbat szentelje meg a nemzeti érzés, az általános kegyelet ösztönzése. Alsólendva város egyesületei, testületei — hisznek — követni fogják a nemzeti gyásznap rendezésére való az ország minden részében szokásosá tétel ünnepeket; hiszen egyebet se adhatnak azoknak, akik értünk mindenkit áldoztak.

— **Hogyan ünnepel a közeg?** Egy meghívó tudatja velünk, hogy a közeli Szécsi-Szent-László közég tízötlete október 6-án, tehát az országos gyásznap napján tényleg a mat rendez saját pénzára javára. — Így ünnepel a magyar, jobban mondva Szécsi-Szent-László!

— **A Tulipánövetség** nován. Novai tudósított jelenti, hogy szombatott — élénk érdeklődés mellett megalkotották a Tulipánövetség novai fiókját. Elnök lett: Mayer István (Novai), társelnök: Persay Gyula és Dr. Székely József (Novai), alelnök: Farkasovszky Endre (Novai) és Tóth Sándor (Lenti), jegyző: Fekazes Vilmos (Novai), pénztáros: Kovács Ferenc (Novai). Választmányi tagok: Mayer István, Martincsevics Ferenc, Farkasovszky Endréné, Farkas István, Persay Gyuláné, Bezérdy István (Novai), Veszprémi Gyuláné, Zárka Károly, Boronyák Kázmér (Guttorföld), Höhn Béláné, Polnichs Árpádné (Lenti), Kánya Ilona, Horváth Gyuláné

(Csónakégyházt), Bözöri Bertalané és Kükörclye Ferenc (Páka), Terézka Péterne (Tárnok), Vlasics Józsefné (Szécsizsiget), Bartaloss Mihály (Nagy-lengyel), Kuronya István (Csömend), Guth Gyula (Hárabácsszeg) — Az alakuló közgyűlést kedélyes farsábeség követte.

— **Az ügyész ur vádol.** Az „Alsólendva Híradó” az „augusztus hó 4-én megjelent 31-cik számban, „Kananában minden csendes. — Cím alatt cikket közölt arról az örvendetes jelenség-ről, hogy a szociáldemokrata párt által ez évre ígért általános földműves-sztrájk elmaradt. A cikket felelős-szerkesztőnk írta s nem tagadjuk, kissé ellenkező irányú volt azoknak a nézetével, akik a munkámögalmazmakat a részrehajlás pápázemével bírálják s mint ilyenek, esküdtek ellenségei nemcsak a szociálistáknak, hanem a szervezet háttáji mögé tömörülő munkásnak is. A „Nagykanizsa” című napiaplaknak megelgészett a cikk és amennyiben azonos volt az ő általuk követett irányú, az minden kommentár nélkül a forrás kihagyásával egész terjedelmében leköltözött aug. 9-iki számban. A nagykanizsai ügyész urnak, aki különben — mint látszik — elég kedves ember, már kevésbé tetszettek meg az őszinte szavak, mert kaució nélküli politikázás címen perbe fogta lapjársunkat a határozottan nem politikai cikk miatt, dacára, hogy az Alsólendva Híradóval — mint erredeti forrással — szemben ugyanazt nem cselekedte a győri kir. ügyészék, az illetékes fórumuk. Kihálgatták a „Nagykanizsa” szerkesztőjét is, a kiadoját is, kik egyhangulag az „Alsólendva Híradó”-t neveztek meg a cikk erredetét. Már-már azon tört a kanizsai ügyész ur a fejét, hogy ranthatta el a magyarázatot, hogy a szerkesztő, aki hozzáértő ember, meggyőzte, hogy a „Kananában minden csendes” című cikkben egy betű politikai sincsen. Erre végre — negy héttel hercehurcra után — a mult héten megszünt az eljárás, mert az ügyész ur kénytelen volt belátni, hogy sem mi, akik írunk a cikket, sem a „Nagykanizsa” szerkesztője, aki átvette tőlünk a cikket — nem politikáz. Ezt mi előbb is megmondhattuk volna neki!

— **Eljegyzés.** Özv. Budai Jánosné szül. Sztrahonya Pauláné urnót (Csáktornya) eljegyezte Zsilavec József főpincér (Alsólendva).

— **Felmentett lövöldözés.** Még élénk emlékezetben lehet olvasóinknak a revolveres merénylet, melynek Dorn József helybeli katasztrófi hivatalnok volt a hőse. Dorn egy reggel — ittás állapotban lévén — revolverrel rálőtt minden alaposabb ok nélkül lakásadónjára, özv. Unger Ferencnére, de lövése szerencsére nem talált. Dorn akkoriban leartoztatott s szándékos emberölés kísérletével vádolva e hó 17-én, kedden deléltől ittelkezett felette a zalaegerszegi esküdtszék. A vádat Dr. Szász Gergő képviselte, a védelmet Dr. Berger Béla szolgáltatta. A vád elhangzása után kihallgatták a tanúkat, majd az ítélkezésre került a sor. Dr. Jambor Márton hirdette ki az esküdtek veridékét, mely szerint a gyufagyárosok is kartell kötöttek oly célból, hogy a nélkülözhetetlen gyufa árát skatulyáinkint 2 fillérről 4 fillérré emeljék fel. Ha figyelembe vesszük, hogy ezáltal a nép ismét néhány millióval lesz megadóztatva, úgy bátran mondhatjuk, hogy a szertelen drágaság hurja rövidesen elpattan s mindkét vége mely sebet fog hagyni maga után.

— **Minden drágul.** Nem elég, hogy a mindennapi kenyérünk, ruházatunk, lábbelink, tüzfűtésünk, vízünk már-már elviselhetetlen magassággá szökött fel, hanem — mint értesülünk a gyufagyárosok is kartell kötöttek oly célból, hogy a nélkülözhetetlen gyufa árát skatulyáinkint 2 fillérről 4 fillérré emeljék fel. Ha figyelembe vesszük, hogy ezáltal a nép ismét néhány millióval lesz megadóztatva, úgy bátran mondhatjuk, hogy a szertelen drágaság hurja rövidesen elpattan s mindkét vége mely sebet fog hagyni maga után.

— **Elűnt.** Göde Ferenc 12 éves lenti-fiu meg e hó első napjában elavozott szülőinek lakásáról s azóta nyoma veszt. Szülők panaszára a hatóság elrendelte körözését. Ismerető jelei: termete közep, arcak kerek, haja gesztenyeszínű, szemek kék; távozásakor kék bárket gatyá és szürke kabát volt rajta.

— **Tízötöltök riasztásos gyakorlat.** — Érdeskés látványban lesz része ma delután közönségünknek. Tízötöltök riasztásos gyakorlatban mutatják be ügyességüket, ami abból áll, hogy a parancsnokság a delutának, egy bizonyos irányban irányt vágtat az utcákban s amelyek tízötöltök legelőbb odáig állítólagos égő házhöz, a parancsnokság által 5 kor. jutalomdíjban részesül.

Mihelztársak végett a parancsnokság egy értesítést is adott ki a tízötöltök számára, amelyből közöljük a következő — a közönséget is érdeklő — pontot:

„A két évvel ezelőtt kezdődött rendszeresebb bevonások a városvezetés megalapozott képzésére fogják szabvány riasztásos gyakorlatok alkalmából elvarom a működő kar minden tagjától azt a törekvést, hogy a két évvel ezelőtt kezdődött rendszeresebb tanulás eredményét munkájában a városvezetés megalapozott képzésére fogja jutlítani s első riasztásos gyakorlatok sem az egyes tagokra, sem az egyetle néhány erőttől elvárható szegyenet nem fog végződni. Tudás nélkül türelmi epokázhat ember működésük keretében ez azt a tartandó első 50 tag, melyek a tízötöltök egy az a hitvátsa, hogy szakszerűen tudja: mi az a tízötölt. Elvarom azért minden tagtól, hogy ezt a tudást már első riasztásos gyakorlatainak is kellőképpen kimutassa, továbbá a költelmekkel a városunkban — sajnos — nem csekély számmal lévő annak egyéneknek szellemi korlátosságát s nem indúl ez egyének után, akik az ország legelső, leghivatottabb tízötöltója által kipróbált s összehasonlított szabvány szerint való tanultat vagy tárgyavá teszik, — akik kiölni egyéneknek a tízötöltök minden tudása iránti vágyat, — akiknek elég ha a tízötöltöt végez esetén a város vezetésétől, azaz a tanítás skatibáni hallják, — akik lebrának minden tízötölt munkát, de akik ha tessékő nyomordaját egyper türelmet is megkelle fogniok, a vesz helyről szegyenesebb tovább kellőnek, amennyiben az ügyész honnapján ezéllést is szomorúan tapasztalhatjuk.”

— **Nincs víz?** Ha nem is áll egészen így a dolog, de erre következtet az az állapot, hogy utczánk már hosszú idő óta kénytelenek nélkülözni a locsolást. Nem tudjuk, ki intézkedik ebben, de amely szent, hogy fehérlő számba megy itt Lendván öntözökocsi látni. Ha a körtülmények ellent nem mondanának, azt híhetnők, hogy eliraságnak tartják a kocsiát, pedig bizony lehet ráfér vala utczánkra e hetekben egy kis mütész. A nagy szárazságot miatt a városvezetés felhívott uszott különböző a fútcát, úgy hogy az emberek alig bírtak szuszogni a lenyelt portól. — Szeretettel kérjük az illetékes urakat, könyörülnék meg szegény valónk és ne hagyjanak benünket a próbán megfulladni, mert az nagyon kellemetlen lenne ránk nézve. Hiszen a víz olyan ocsó!

— **Gyűlés.** Az önkéntes tízötöltök-egyesület működő kara ma delután — a gyakorlat befejeztével — a szertárbán gyűlést tart. Tárgyai: 1. az augusztus 18-iki mulatság bevételére és kiadásaira vonatkozó elszámolás és a tiszta jövődelemre vonatkozó intézkedés; 2. esetleges indítványok tárgyalása.

— **Öktöber 10.** Nagy napja lesz a Magyarországi szervezett munkásnépének. E napon 10-ik ismét a képviselőház s ebből az alkalmából a szociáldemokrata párt általános munkás-sztrájkot kezdőszerte. A sztrájk mintegy erőpróbája lesz a munkásoknak arra az időre, midőn a választói jogért síkra kell szállaniuk. A sztrájk ezáltal csak egy napig tart, mert 11-én már ismét felveszik a munkát. Mint értesülünk, városunkban az építőmunkások mozgalmit indítottak, hogy októ 10-én szüneteljen az építés.

— **Jól informált újság.** A lónak négy lába van, mégis megbögtök. Ez tartja egy közmondás. De talán semmire se illik jobban, mint az újságróka, akiknek elvlegre is csak két lábuk van, ez szerint könnyen is vedethetnek. Könnyen és nagyon vedethetnek. Olyan nagyon, mint például egyike megveji lappal esett meg ez, amely a legutóbbi számban ezt a hirt adta tudat:

„**Hálál a vonat kerekelt által.** Erős jézgy nagykanizsai híradó, hogy már-már megindult Csáktornyára jött, hől vonat-talás közben a kocsi kerekelt alá került, mely a szerencsétlenül járt ember irratóvalan összeroncsolódott. A szerencsétlenség éjelt türelmi s a vonat kerekelti ment az ember s az rettenetesen összeröte. A súlyosan sebesült embert meg élve huzták ki a vonat kerekelt alá s Nagykanizsára kocsik szállított, de utközben meghalt. Halála előtt annyit megcsud tudat mondata, hogy szerencsétlenségünk tisztán omagya vigyázatlanok az oka s e tekintetben mulasztás senkit sem terhel.”

Ez a tizenhat soros hír csak a következőkben szorult helyreigazításra: 1. Cím: „Hálál a vonat kerekelt által.” A vonat kerekelt alatt nem halt meg Erős, hanem csak a hazaszállításkor. 2. Erős József nem Csáktornyára jött, sem pedig az a vonat, hanem Prágerhőföldi Kanizsára és onnan Budapestre. 3. A kocsi kerekelt alá került, melyek a szerencsétlenül járt embert irratóvalan összeroncsolódott. 4. Csak két lábuk van, különböző sehol sem sebesült. Tehát nem csontolta össze az embert. 4. Erős egyik tolató vonatról leugrott.” Az állomáson csak egy vonat

volt, a 245-ös. 5. „Sineken át akart szaladni, megbotlott, elesett.” Nem akart a sineken átszaladni, hanem a sinek között állt, rákarta a mozgó kocsit kapcsolni a többi kocsiira, miközben a kocsi felétek, nem pedig a kocsi felé. „A szerencsétlenség az, hogy mindenki a többi kocsi felé, igenis rögtön ott termettek a rakománykocsik és a többi kalauz-társai. 7. A vonat keresztült ment az emberen s azt rettettenen összetörté. Csak 3 kocsi ment keresztül rajt, nem a vonat. 8. „Még élve húzták ki a kerekek alól.” Nem húzták ki semmi alól, mert a kocsik már jóval odébb fordultak, mikor felemelték a sinekről. 9. „Halála előtt annyit mégis tudott mondani, hogy szerencsétlenségének tisztán önmaga vigyázatlansága az oka.” Ez úgy áll, hogy amikor egyik határrendőr azt kérdezte tőle, hogy nem-e okozta a kárt, vagy nem lökte-e el valaki, erre Erős azt felelte, hogy ő nem okozhat senkit. Beszéltek sokat, többek között a fiáról is, de azt nem mondta, hogy önmaga volt a baleset oka.

A legérdekesebb a dologban az, hogy ezt a botlásokból bővebb hírt az ugyancsak Csáktornán, tehát a szerencsétlenség helyén megjelenő s kitűnően informált „Muraköz” hozta.

— **Ramazetter-Szobor Sümegen.** Ramazetter Vincének, Sümeg néhai főbírójének szobrot emelnek Sümegen, mely hat ötéveséjében keretében fogták le. Az agyagtűnt ístók János budapesti szobrászművész készítette.

— **Tóth Pált 6 évi börtönre ítélték.** Ez év huszár hetfőjén történt, hogy Tóth Pál lendvaiújfalui és Sőtörj József dedesi lakosok együtt itták a helybeli Krajcsics-féle kormacsban. A mellettkül több szobában tartózkodott Kovács Katalin dedesi leány. Sőtörj József néhány szóra beakart a leányhoz menni, de Tóth Pál ekkor utána lépett, átfőlte s egy késsel megszurta. A helybéli Sőtörj megleten összeesett és pár percet kiadva kómába esett. Ebben a bűnben Sőtörjben szerdán, e hó 18-án volt Zalegerszegen a látogatás, melyen az összetilt esküdtsírbizottság verdiktje alapján szándékos emberölés bűntetteben büntetést mondta ki a törvényszék Tóthot, és ezért hat évi börtönre ítélte.

— **Szövetkezeti könyha.** Mint a kanizsai lapokban olvassuk, ott mozgalom indult meg egy szövetkezeti könyha felállítására iránt. A közös könyha, melynek célja a esedék-szektoraktól való védekezés, hír szerint már legközelebb meg is nyílik.

— **Rablócinnyók Zalagyében.** Mult év december hó 6-án éjjel betörők jártak öz. Vinkler Ferencné lenti-i lakosnál és tőle értékes ruhaneműt ellopokt. Ezután betörték a lenti-i fogyasztást szövetkezetbe, honnét a Wertheim-székrenty sikerült kilöknöm az utcára, hol a szerencsétlenség egy kocsira akarták feltenni, melyet ugyanezzel éjjel Bicsák József lenti-i lakostól loptak el. Az utolsó pillanában érkezett meg Bicsák s társaival, kik észre vették a szekér elrablását. A rablók kénytelenek voltak az összes rablott tárgyakat otthagyni és pusztá életüket menthették meg. Ius Lajos pecsai csendőrszervezőnek sikerült hosszú nyomozás után kiderítenie e tetteseket a zsidó Koopmár család tagjainak személyében, akik a hosszú időn át összelopott dolgokat András-házban a majorban a csordásnál rejtették el. — Az összes tettesek a csordásnál együtt fogva vannak.

— **Szerencsétlenség az országúton.** — Krapec István izsakóci lakos, volt községbíró kocsiján Luttenebergbe igyekezett. Útközben lovai megbokrósodott, felborították a kocsit s Krapec István agyontörtötték. A tragikus véget ért ember egyik leggazdagabb polgára volt a vidéknek.

— **Derek házaspár.** Kercsmár Márk és felesége renköli lakosokat csütörtökön éjjel éj akkor lepték meg az éjjeli-örök, névleg Magdics Ferenc és Rezsnya Iván, midőn azok a liraschi erdőből, egy épülfelépés hely látzó mennyiségű padlódeszkát és hordot akartak lakásukra szállítani. Mikor az örök rajtuk ütöttek, a tolvaj házaspár könyörgésre fogta a dolgot és pénz is igérték az öröknek, hogy ne tegyenek jelentést a dolgról. A kitérésre az éjjeli-örök azonban visszautasították az ajánlatot s a kétségbeesett könyörgés dacára is feljelentették őket a helybeli járásbírószághoz tették át.

— **Élégert őregasszony.** Borzalmas hallál halt meg őz. Varga Istvánné 73 éves kanizsai asszony. A reggeli kávé megfőzéséhez fűzet akart gyújtani, miközben fűzet fogta a ru-

hája. Sikoltozva rohant ki az udvarra, itt beletűt egy saját vízbe, de ennek dacára is olyan súlyos égési sebeket szenvedett, hogy másnap meghalt.

— **Vasárnapi csendélet.** Sohárd Sándor alsólendvai-hegyi, Spilák Zoltán cseleti, Dernes Miklós hármasmáltai, Lebró Mátyas és Jakán János hosszafutó hegyi lakosok vasárnap délután itt a Ferenczy-féle vendéglőben iszagtak, ivás közben valami felett összevessztek, mire kitéssékeltek őket a vendéglőből. Az utcan azért csak-hamar itni kezdték egymást s valószínűleg vér is folyik, ha meg idejében szét nem választják a veredőket.

— **A megcsalt feleség boszúja.** Csütörtökön este kigyuladt Kakas János márkófdéli lakos lakóháza s 1050 kor. értékben elégett. — A gyújtogatással Kovács Péterné gyanusiljak, kinek férje szerelmi viszonyban állt a tűzkarosult Kakas János feleségével.

— **A három Zvér.** Zvér András lippai lakosnak volt két szép lova, amit megirigyelt tőle a két másik Zvér, a Márton, meg a Ferenc. A lótulajdonos Zvér Andrásnak be kellett rukkolnia fegyvergyakorlatra s míg ő odajárt, a két másik Zvér elkötötte a lovakat. Hogy pedig legyen a lovaknak mint ennők, magukkal vittek meg három szekér szenát és egy szekér kukoricát is a Zvér András földjéről. Mult hét egy napján aztán tudást szerettek a lököttől arról, hogy a csendőrök nyomom vannak, mire Zvér Ferenc felkerkedett és át akarta csempészni a lovakat Stájerországba. Az izsakóci révén azonban nyakonscipőtek ögylemet és átadták az egerségi ügyésznek. Kompanistája, a másik Zvér szinten erre a sorsra jut.

— **A „mérnök ur.”** Ez év július hó 21-én megjelent 29-ik számunkban mi is megemlékeztünk arról az agyafutó szélhámosorról, melyet július 17-én egy Bartla István nevű vesztői illetőségű műszaki rajzoló követelt el aként, hogy mérnöknek adva ki magát, felogadta Goricsánéc István csáktornyai berkocsist s miután Sz.-llona közszék közelében a gazdát valami ürügygel elcsallította a kocsirol, a lovak közt csapott és elnyargalt. — A mérnök urat azonban csakaham elcsípők és most a nagykanizsai törvényszék 1 évi börtönre ítélt a jeles férfiat.

Szerkesztői üzenetek.

O. Kálmán, Bpest. Anyagtorlódás miatt a verset mindeztéig nem közlőttém, azonban n emi javítással legközelebb jön. — A lapeldárába, a helyes címzés dacára, visszajötték. Mi az oka? — Levél egy nap meggy.

G. S. Megkaptam, közreadtam, köszönöm.

424 1907. szám.

Arverési hirdetmény.

Jankovics Hugó végrehajtó javára Kirnbauer György végrehajstát szenvedettől a pécsi kir. törvényszék 1407. és 3404/1906. számú kielégítési végrehajstát és az alsólendvai kir. járásbírószék 1907. V. 483. számú kiűldetést illetően a bíróság alapján 63 kor. 59 filléryi követelés hátrélek s járuléka kielégítésére Csesztrogen,

1907. szeptember 24-ik napján d. e. 10 órakor

lovak, kocsik, hordók, 10 kiló zsír, 1 varrógép, hurok és egyéb ingóságok 682 k. 50 fill. beszerzésben bírói árverés után fognak eladani következő általános árverési feltételek mellett: Ha a tárgy beszerette meg nem ígértéknek, a kiállítás irón alól is a legtebbet ígérő által megvetnek jelentetik ki, meg akkor is, ha más árverelő által ígert nem tetteit. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtebbet ígérő a vételárát azonnal nem fizetné, a tárgy azonnal újabb árveretetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni tobbtelhez igénye nincs ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1907. évi szeptember hó 8-ik napján.

Reményi Jenő bír. végrehajtó.

Két fiatalember teljes ellátással külön bejáratu lakást keres

Ajánlható czégek Alsólendván.

(Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.)

BLAU-SANDOR vasuti vendéglőnek kethelyiségében minden vasár- és ünneppap délutánig előrendő cigányzene.

WORTMAN BENŐ rófos és divatterkeskedő.

FARAGO ISTVAN fodrasz.

HORVATH LAJOS fodrasz. Illatszerok rakátára.

BÁDER HERMAN cipész.

SCHWARZ KÁROLY borkereskedő.

TÖRÖK SANDOR cipész és borkereskedő.

ÁG ISTVAN vendéglős, Hosszafutó.

MAYER ÖDÖN oros és okészerző. Nagy rakatárlina-üzüst árúban.

WALTERSDORFER HENRIK mészáros és borkocsi-tulajdonos.

BECK MIKSA sütőjeje.

POLLAK LAZAR nygkereskedő.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

FERENCZY JOZSEF vendéglős.

REVSZ SAMU központi káves.

Öz. TUSKE FERENCZNE vendéglős.

MANDELBAUM MÓR rófos és divatrua kereskedő.

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, csemegé-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszinten norimbérgi, üveg- és porcelán-kereskedése. — Deszka-, épülfel- és szenrakár.

REICHENFELD SÁNDOR berkoesi-tulajdonos. Idei Mautner-féle magvak FIEBER LIPOT kereskedésben kaphatók.

WEISZ SIGMUND előrendő férfi-szabó.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-rakára és cementrua készítése.

BRÜXNER SAMU vegyeskereskedő.

GAZDÁG FERENCZ vendéglője a „Csipkéshez” Hosszafutóban.

NEUBAUER ANDRÁS Korona vendéglős.

Pallas Lexikon eladó.

Fr. Kaiser-féle

Bregenz vorarlbergi köhögés

elleni cukorkák.

kaphatók alulirott gyögyészertáiban. Ki ezen köhögés elleni cukorkákat figyelembe nem veszi, vétezik saját egészsége ellen. — Kaiser-féle

„Mell-Caramella” cukorkák

fenyővel, orosslag kipróbált és ajánlott szer a köhögés, hurut és a jelekértés ellen. 4512 drb köszönőbizonyítványokkal igazolja ezen szer hathatóságát ezen kitűnő gyögyhátású cukorkáknak csomagja 20 fillér.

Kapható: Füss F. Sándor gyögyészertáiban Alsólendván.

Egy jó házból való fiu tanoncul (fizetéssel) felvétetik.

Cím megudható kiadóhivatalunkban.